

תת"ע 2641/06/13 - מדינת ישראל נגד גלעד נחשון

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

05 מרץ 2014

תת"ע 2641-06-13 מדינת ישראל נ'
נחשון

לפני כב' השופט אברהם טננבוים
בעניין: 1. מדינת ישראל

נגד
1. גלעד נחשון

גזר דין

הנאשם בפני הורשע על סמך הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות, עבירה בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961, ובניגוד לתקנה 169א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 24.05.2013 בשעה 00:03 נהג הנאשם ברכב משא רגיל, ברחוב שדרות גולדה בירושלים, בהיותו שיכור. בבדיקה שנערכה לו באמצעות מכשיר הינשוף, נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר נשוף שלו הוא מעל הכמות המותרת בחוק.

נציג המאשימה ביקש להשית את פסילת המינימום הקבועה בפקודה. בנוסף ציין כי בעברו של הנאשם 6 הרשעות קודמות.

מנגד, הסניגור ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולא להשית עליו פסילה ארוכה. כן הוסיף, כי במקרה של הנאשם קיימת בעיה בתשתית הראייתית שלא ניתן להתעלם ממנה. כמו כן ציין שבדיקת המאפיינים הייתה תקינה לחלוטין.

כידוע קיימת מחלוקת בין בתי המשפט לתעבורה בעניין הענישה הראויה על נאשמים שנתפסו בנהיגה בשכרות. עם זאת, הכל מסכימים כי בהתקיים נסיבות מיוחדות נתונה לבית המשפט סמכות להפחית מעונש פסילת המינימום ולהורת שהפסילה חלקה תהא על תנאי. השאלה האם במקרה שלפנינו קיימות נסיבות מיוחדות? התשובה חיובית.

במקרה שלפנינו מדובר בנאשם בן 34, נשוי העובד למחייתו כאיש אחזקה בהוסטל. הנאשם עשה עלי רושם של אדם נורמטיבי ולא התרשמתי כי העבירה מאפיינת את אורח חייו. לאמור יש להוסיף כי הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

בנוסף, לאחר ששירות המבחן מסר חוות דעת חיובית על הנאשם בנה לו תוכנית בהיקף של 250 שעות לתועלת הציבור במסגרת במתנ"ס לב העיר בתפקיד של אחזקה ושליחויות.

בהתאם למצוות המחוקק יש לקבוע את המתחם בעבירות שלפנינו. לאחר ששקלתי, הרי מתחם הענישה בנסיבות אלו הוא בן אחד עשרה חודשי פסילה (בתוספת רכיבי ענישה נוספים), לבין 24 חודשי פסילה. במקרה שלפני בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם והבעיות הראייתיות בתיק סבורני כי אחד עשרה חודשי פסילה בתוספת 250 שעות של"צ הם העונש המתאים. אין ספק כי באמצעות השל"צ יחזיר הנאשם לחברה חלק מהנזק שגרמה לה.

כאן המקום לציין גם, כי מחקרים מצביעים על כך ש - 60% מהנהגים שרישיונם נפסל לצערנו ממשיכים לנהוג בזמן פסילה ולפיכך אין עונש הפסילה אפקטיבי בהכרח. (יש הסוברים כי המספר הנכון הוא 75%) (ראו במאמרי "**על הענישה הראויה בתעבורה**", הסינגור 154, ינואר 2010, עמודים 7-8).

לאור האמור, ולאחר ששקלתי את האינטרס הציבורי במניעת נהיגתם של נהגים שיכורים, כמות האלכוהול, עברו התעבורתי של הנאשם, הודאתו באשמה ואמצעי הענישה התחליפיים, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **פסילה של שנתיים ימים**, מתוכם ירצו **בפועל אחד עשרה חודשים** בניכוי חודש מינהלי שכבר ריצה (בפועל עשרה חודשים). הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט לתעבורה תוך 30 יום. יתרת שלושה עשר החודשים, יהיו על תנאי למשך שלוש שנים אם ינהג בזמן שכרות.

2. **250 שעות לתועלת הציבור**, אותם יבצע הנאשם במסגרת מתנ"ס לב העיר בתפקיד של אחזקה ושליחויות. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי השירות, יאלץ בית המשפט להפקיע את השל"צ ולגזור את דינו מחדש.

למרות שלא הוטל עליו עונש של מאסר על תנאי, הנאשם מוזהר כי העונש על נהיגה תחת השפעת אלכוהול בפעם שנייה, הוא מאסר בפועל.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

937 ניתן היום, יום רביעי 05 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.